

κτλ. — «Πολιμοφοβία». — «Ο Άραβιδός Έπικος». — «Σε μιὰ θλιβερή επέτειο». — «Τὰ δύο σύκα». — «Ο Τάκης στὴν Κατώγα». — «Ἀνεκδότου Ἐλέφαντος». — Πικρὶκὶ Πινέματα καὶ διέφορα. διὰ τοῦ; Ἐδδ. Διαγωνισμοί.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Ἐδδωνάκι τοῦ 12, ἄ. (ΧΚ). Σπαράγγι, κ. (ΑΣ). Μπομπούκι τοῦ Ἀπολλίου, κ. (ΤΣ). Πονηκάκι, ἄ. (ΓΒ). Ἦρα, κ. (ΕΤ). Ἑλληνικὸν Ὀνειρον, κ. (ΜΣ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξουν: ὁ Ἄθος (0) με Ἰαεὶ πάντα Ἑλλάς, Ἡ Ἑλλάς θὰ ζήσει, Ἐθνικὸν Διάβολον, Γερμανόπαιδα, Διαβάτην, Διαβόλου τοῦ Ἀσρακεῖον.— Ἡ Πατρίς (0) με Ἡ Ἑλλάς θὰ ζήσῃ, Ὑπερὸ Πάντα Ἑλλάς, Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες.— Ἡ Ρευβώδης Κόρη (0) με Βασιλεῖον τὸν Βουλγαροκτόνον, Ξεπεσμένον Ἀστρον, Νικητὴν τῆς Ἀθῆναι.— ὁ Ἀσπρος Γάτος (0) με Καλιπότηραρον, Ἀστέρα τοῦ Βέγα, Γερμανόπαιδα.— Ἡ Δόξα τοῦ Κωνσταντίνου (0) με Στρατηλάτην τῶν Ἑλλήνων, Μάρτυρα Βασιλέα, Δαρνοστεφὴ Βασιλέα.— Ἡ Ἐθνικὴ Ἀναγέννησις (0) με Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες, Στρατηλάτην τῶν Ἑλλήνων, Ἀστέρα τῆς Δόξης, Τρισεύγεννη, Ἄθος τῶν Λειμῶνων, Ἐωσφόρον.— Ἡ Ἀριολοβιέτα (0) με Σανθὴν Πογκηλοπούλαν, Νικητὴν τῆς Ἀθῆναι Γερμανόπαιδα, Ρωβύρον, Ἰσιδα.— Ἡ Φιλόπατρις Ἑλληνοπούλα (0) με Ἀξίαν τοῦ Κωνσταντίνου, Στρατηλάτην τῶν Ἑλλήνων, Σπλαθὶ τοῦ Κωνσταντίνου, Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες.

ΝΕΟΣ Ἰστοκατάλογος Καταργῶν πάντα προηγουμένον 23 ΤΟΜΟΙ 23 ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ (1894—1916) 3 Τόμοι: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896 ἕκαστος ἄδεδ. δρ. 3.—Χρυσὸδ. δ. 6. 9 Τόμοι: τῶν ἐτῶν 1897 ἕως 1905 ἕκαστος ἄδεδ. δ. 7.—Χρυσὸδ. δ. 10. 11 Τόμοι: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1916 ἕκαστος ἄδεδ. δρ. 8.—Χρυσ. δ. 11. Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμ- βάνοντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς, πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐκαστοῦ τόμου λεπτὰ 50 διὰ τὸ Ἐσω- τερικὸν καὶ δρ. 1,50 διὰ τὸ Ἐξω- τερικὸν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 162ου Διαγωνισμοῦ Δεκεμβρίου-Μαρτίου Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21 Μαΐου.

- 158. Λεξιγράφος Ὁ δὲ κόρη πρώτη ζῶν, Κιτόπιν ἕνα γράμμα Καί με τὰ δύο Κόρατο; Ὁ δὲ κόρη; ἐν τῷ ἄλλ. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χρυσουγῆς
159. Λογοπαικτικὸς Λεξιγράφος Ἄν κατάρθωνες ποτέ, Μὲ δυὸ λὰ νὰ γράψῃς; ...νὸν Γνωστὴ πόλι ἔκκουστί, Ὁ θάκας εἶς; τὸ λεπτὸν. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δόξης τοῦ Ἑλληνισμοῦ
160. Στοιχειόγραφος Γίγα; ἤμιον φοροτῆμον; Μὰ μοῦ κόψαν τὸν λαίμω, Καὶ ἄμωτος; μετεβλήθη. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεσοσηνιακῆς Ἀκτῆς
161. Αἶνγμα Ὅμοι ἄριου τὸ ἀρσενικὸν μου Γυνὴ με στέμμα τὸ θηλικὸν μου. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γενναίουφύχου Στρατηλάτου
162. Ποταμῆς + Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν ὀριζικόν. * + * = Πόρθεσις. * * + * = Νηρωτικόν. * * * + * * = Χάρις τῆς Ἑλλάδος. * * * * + * * * = Ὀκεανός. Ἐστάλη ὑπὸ τὸ Λοζαριμένο Εἰκοσιένα
163. Κρυπτογραφικὸν 1 2 3 4 5 6 = Ρωμίτος; σοφός. 2 3 4 5 4 = Φυτόν. 3 4 3 5 4 = Ὀστοῦν. 4 5 6 5 6 = Κακόν. 5 4 5 6 = Ζῶον. 6 5 2 = Φθίγγος. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυτοῦ τοῦ Βουνοῦ
164—168. Μαγικὸν Γράμμα Τῆ ἀναλλαγὴ ἐνός γράμματος; ἐκαστὸς τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐ-

τοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἀνεῖ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τῶσαι λέξεις: τέρας, φάρος, ἄσμα, ὀλιτω, βάλλω. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Χάρματος 169. Ποικίλη Ἀκροστιχίς Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέτης, ἀποτελοῦν πόλιν τῆς Ρουμανίας; 1, Πόλι; τοῦ Βελγίου. 2, Πόλι; τῆς Ἑσθίας. 3, Πόρθημος; τῆς Τουρκίας. 4, Ὄρος; τῆς Ἀσίας, περίφημον διὰ τὰς κέδρους του. 5, Ἄμην τῆς Ἀφρικῆς. 6, Γαλλικὴ ἀποικία. 7, Πόλις τῆς Ἀγγλίας. 8, Πρωτεύουσα εὐρωπαϊκῆ. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φλόρας 170. Φωνητετὸλ μετ' Ἑλλητισσομφόνου τλ - τγν - ρκ - οὐ - ἐη - ὄη. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀπτερου Νίκης. 171. Γρίφος Ὡ πρὸ οὐ πρὸ εὐοί! μελ. πρὸ οὐ πρὸ εὐοί! Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χρυσῆς Ἀκτῆς ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ [12'—58] 13η Μαΐου 1915, στὴν 1 Νοεμβρίου σὺ- στείλα τετραδία Μ. Μυστικῶν. Σὺ γικί δὲν μοῦστειλες;— Τραγοῦδι τῆς Δευτεριᾶς [12'—59] Ἀγαπῶ τ' Ἀνοξιότιμο Ἀεράκι, πῶς πᾶσι ἡ ἵπποσι; Πηγαίνει ἀκόμη καδῶλλα με σέλλα; Γῆ τῆς Ἑλλάδος ΑΘΗΝΩΝ: Γ. Ν. Μητσόπουλος, Καλλιμαῖων τῆρος, Φιλόπατρις Ἑλληνοπούλα, Ἰωάννα Ἐ Μάρα, Ν. Γ. Μαυρογεωργίου, Ἐδδ. Δ. Φάνης, Γ. Βάβρονλης, Κ. Θ. Τράστας, Α. Γ. Πυλα- γιός, Κ. Ἀντωνιάδης, Ν. Μ. Βαλέσης, Κ. Ἀ- γροφιτίης, Κ. Α. Κροντηρῆς, Ἰω. Α. Πελε- νός, Κ. Ι. Χαροφύλαξ, Κεκορημένος Θεσσαρός, Ἐνας χωρὶς ὑπογραφήν, Σ. Γερμανάκης, Γερ- μανόπαις, Δοξασμένη Ἀθῆναι, Ἐρα. Μάου- μαν, Ζωὴ Ἥπειρος, Ἑλένη Ἥπειρος, Στ. Π. Νι- κολαΐδης, Πόθος τοῦ Κωνσταντίνου, Α. Πανα- γιωτόπουλος, Β. Ι. Κόλιας, Π. Η. Καρανίκας, Ν. Κ. Λαγκαδάς, Δ. Ι. Καζιμπάνης, Μ. Βαγκίνης (δίσ), Κ. Πεσταρίνη, Γ. Α. Δρίτσας, Μαργαρίτα τοῦ Ἀγροῦ, Ὁρανα Σακελλαρίδου, Ἀγνιότην Λυνοῦρα, Ἄν. Δ. Κλάδης. ΑΓΙΟΥ ΔΑΥΡΕΝΤΙΟΥ: Νικ. Κ. Ἀλκάνης Κ. Α. Τριανταφύλλου. ΓΑΛΛΕΣΙΔΙΟΥ: Μίσης Μ. Κουτσούκος. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ηλ. Κοφινάς, Ν. Ν. Παπαδό- πουλος. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἰω. Κ. Ἀναστασόπουλος. ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Ελ. Ε. Λοιδωφίτης, Νικ. Χ. Α., Γεωργ. Σπυριδάκης, Π. Ν. Δαλαφῆτος. ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Στ. Ι. Γεωργιάδης, Ὀλυμπία Γεωργιάδου. ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Ἰω. Α. Καλαμάτας. ΠΑΤΡΩΝ: Ἰορήνη Ι. Χαρολάμη, Πατριὸν Διαβολάκι, Ἑλληνικὴ Γῆ, Μάρο Γ. Μπούλα, ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ: Μαρία Σταυροπούλου, Χαρ- Κουτάκης, Θ. Α. Σακελλαρόπουλος, Γιούλα Κ. Λάγκα, Μαρία Παούρη, Α. Κ. Μανιάτης, Ἄντ. Ἐδδ. Θεωτόπουλος, Στ. Α. Σικωτάς, Ἰω. Χ. Στρατηδάκης Γε. Ι. Ἀριμωάντης, Π. Ν. Κα- κταβιάτος, Αουκάς Μπακοῦρος, Ἀντωνία Χ. Κο- ρναίου, Ἐδδ. Γ. Νεστορίδης. ΠΥΡΓΟΥ: Κ. Ἀθ. Παπακωνσταντίνου, ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Μαρία Ε. Τσουμέρια, ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἄν. Ν. Βλάχος, Ἄλεξ. Ν. Βλάχος, Μαρία Ν. Βλάχου, Κωνστ. Ν. Βλάχος. ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ: Γεωργ. Λαμπροῦ, Γε. Λαζαρί- δης, Κούλα Χ. Φαγγιᾶ. ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ Ὅταν τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐληφοῦθησαν οἱ ἐξῆς τρεῖς: ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΒΑΛΕΡΗΣ ἐν Ἀθῆναις. ΙΩ- ΑΝΝΗΣ ΧΑΡ. ΣΤΡΑΤΗΛΑΚΗΣ ἐν Πειραιῶσι καὶ ἈΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ν. ΒΛΑΧΟΣ ἐν Τριπόλει οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Μαΐου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with 3 columns: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΗΡΩΤΕΑ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20. Includes subscription rates and publication details.

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ (Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ) ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

Οἱ σύντροφοί του τὸν ἐκύτταζαν χω- ρὶς νὰ τοῦ μιλοῦν. Ἐπειτα, ἀφοῦ ἐχόρ- τασε ὅπως δὴ ποτε, ὁ Κύρος Σμιθ ἐστά- ρωσε τὰ χέρια καὶ εἶπε: — Ὅποτε λοιπὸν, φίλοι μου, δὲν

Γεθεὼν Σπίλεττ, σὰ νὰ τοῦλεγε: «Ἄν περιμέναμε ἀπὸ σένα, θάργούταμε νὰ φάμε ψητό!...» Ἀλλὰ δὲν εἶπε τίποτα. Κι' ὁ Κύρος Σμιθ ἐπίσης σιωποῦσε. Ἐφαίνετο πολὺ συλλογισμένος κ' ἔμει- νεν ἔτσι κάμποση ὥρα. Ἐπειτα τοὺς εἶπε: — Ἡ θέσις μας, φίλοι μου, εἶνε βέβαια πολὺ δύσκολη, ὄχι ὅμως καὶ ἀ- πελπιστικὴ. Ἡ εἰμεθα σὲ ἤπειρο, καὶ τότε θὰ καταβάλωμε κάθε προσπάθεια

γιὰ νὰ φθάσωμε εἰς ἕνα μέρος κατοικη- μένο, ἢ εἰμεθα σὲ νῆσο ἂν συμβαίη τὸ δεύτερο, ἐν ἀπὸ τὰ δύο: ἢ ἡ νῆσος κα- τοικεῖται, καὶ τότε θὰ κυττάσωμε νὰ τὰ καταφέρωμε με τοὺς κατοίκους τῆς, ἢ εἶνε ἀκατοίκητη, καὶ τότε θὰ κυττά- ζωμε νὰ τὰ καταφέρωμε μόνοι μας. — Τίποτε ἀπλοῦστερο ἐπιτελήσωμε εἰ Πέγκροφ. — Ἀλλὰ, εἶτε σὲ νῆσο, εἶτε σὲ ἡ- πείρο, ρώτησε ὁ Γεθεὼν Σπίλεττ, ποῦ νομίζετε ὅτι μᾶς ἔρριξε ὁ τυ- φῶν ἐκεῖνος; — Ποῦ ἀκριβῶς, δὲν μπο- ρῶ νὰ τὸ ξέρω, ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός ἀλλὰ πιθανώτατα σὲ κάποια χώρα τοῦ Εἰρηγι- κοῦ. Ὅταν ἐβύγαμε ἀπὸ τὴν Ρισμόνδη, ὁ ἀνεμὸς ἦταν βο- ρειοανατολικὸς καὶ ἡ μεγάλη ὄρμη του μᾶς πείθει, ὅτι δὲν θάλλαξε διεύθυνσι. Ἐτσι πε- ράσαμε τῆς Πολιτεῖας τῆς Βορείου καὶ τῆς Νοτίου Κα- ρολίνας, τῆς Γεωργίας, τὸν κόλπον τοῦ Μεξικικοῦ, τὸ Με- ξικὸ τὸ ἴδιον καὶ μέρος τοῦ Εἰρηγιτικοῦ Ὀκεανοῦ. Τὸ ἀε- ροστάτο μας πρέπει νὰ διέ- τρεξε, ἐν ὄλω, ὡς ἐπτὰ χι- λιάδες μίλλια καὶ μᾶς ἔφερε πρὸς τὸ ἀρχιπέλαγος Μεν- τάνα, εἶτε πρὸς τὰ νησιά Πο- μοτοῦ Ἰσως, ἂν ἡ ταχύτης του ἦταν μεγαλύτερη ἀπ' ὅση λο- γαριάζω, καὶ στῆς χώρες τῆς Νέας Ζηλανδίας. Ἄν εἶνε αὐτὸ, ἡ ἐπιστροφή μας στὴν πατρίδα θὰ γίνη εὐκόλα. Ἄγγιλο ἢ Μαορι, κάποιον θὰ βροῦμε γιὰ νὰ συνεννοηθοῦμε. Ἄν, ἀπεναντίας, ἡ ἀκτὴ αὐτὴ ἀνήκη σὲ καμμιά ἐρη- μόνησ τῆς Μεκρονησίας, θὰ τὸ ἰδοῦμε ἴσως ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ κεντρικοῦ βουνοῦ καὶ τότε φίλοι μου θὰ γίνη ἀνάγκη νὰ ἐγκατασταθοῦμε ἐδῶ, μονάχοι,

«Εἶδαν τὸν Τόπ, ποῦ εἶχε ἀρπάξῃ ἕνα ζῶο...» (Σελ. 110, στ. 6')

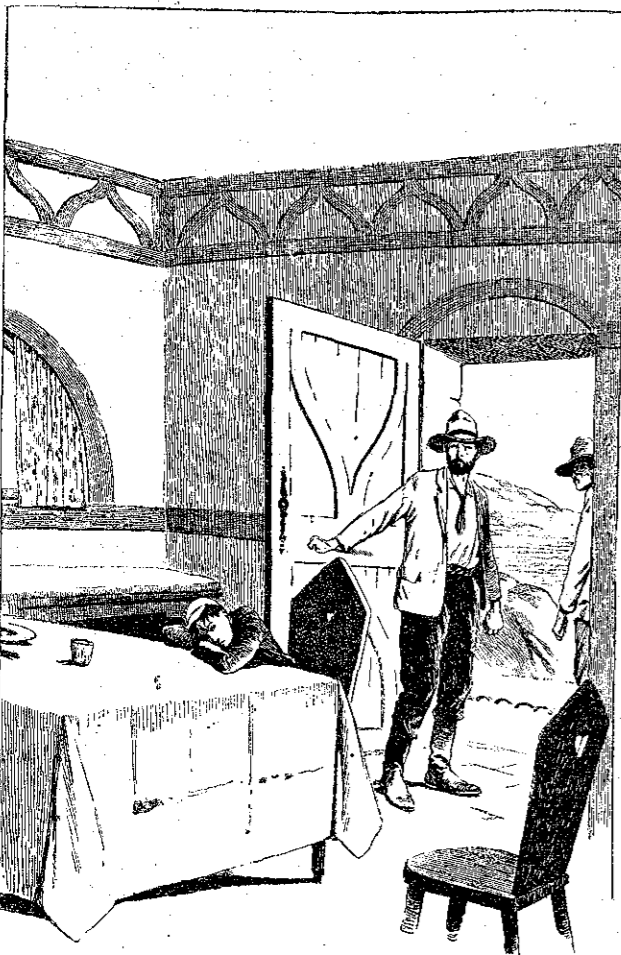

Η ΒΕΝΤΕΤΤΑ

[Μυθιστόρημα υπό Α. FERGUSON]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

“Όσο έτρωγαν, συνωμιλοῦσαν οί δυό τους” κί αφού άπόφαγαν, έξακολούθησαν τήν συνομιλία τους, περιμένοντες νά φωτίση έξω. Είχα καθήση άντικρύ τους και τους εκύτταζα, άλλα χωρίς νά δείχνω καθόλου ότι έννοῦσα όσα έλεγαν, ή ότι όπωςδήποτε μ' ένδιέφεραν. Στο τέλος, έρριξα και τό κεφάλι στά χέρια μου, στήρηγμένχ στο τραπέζι, και προσείρηθηκα ότι μ' έπήρε ό ύπνος. Πού νά φαντασθούν εκείνο ότι τό «κουτό»

«Δέν είνε φρόνιμο νά τόν άρίσωμε έδώ...»

παιδί τους άκουγε μ' όλα του ταυτιά κ' έννοῦσε κάθε τρυς λέξι! 'Απ' ό,τι άκουσα εκείνη τήν ώρα κί άπ' ό,τι έμαθα άργότερα, θά σάς διηγηθώ τώρα με λίγα λόγια τί είχε συμβή έν τῷ μεταξύ και πώς οί Μπαρμπουτζήδες, πού τους έννομίζαμε στην 'Αμερική, ήλθαν στο Σπαθονήσι για νά σκοτώσουν τόν Φραντζέσκο.

“Όταν ό Βάρθος έπεισθηκε πιά, ότι ό τελευταίος άπόγονος τών Καζάληδων είχε πνιγή, έπήρε τόν άδελφό του κ' έφυγαν από τό Νόρθπορτ. Έπήγαν στην

άρχη σέ μία έπαρχία, στο έσωτερικό της Ζηλανδίας, νά ζητήσουν έργασία σέ κάποιο χρυσορυχείο.

‘Η παρουσία τους στο ύπερωκεάνειο, πού είχε κάμη τούς συντρόφους τού Φραντζέσκου νά υποθέσουν ότι οί «ξένοι» θά έφευγαν για τήν 'Αμερική, ήταν όλωςδιόλου τυχαία και προσωρινή.

Οί δυό άδελφοί έργάστηκαν λίγον καιρό στο μεταλλείο, φανταζόμενοι ότι έφθανε μόλις νά σκάψουν, για νά βροιν χρυσάφι και νά τό μαζέψουν με τό σακί. 'Αλλ' άμα είδαν ότι δέν ήταν τόσο εύκολο, άπογοητεύθηκαν γρήγορα κί άποφάσισαν νά γυρίσουν στην πατρίδα τους. Το Νόρθπορτ θά ποτελούσε τόν πρώτο σταθμό τού ταξειδιού αυτού τής έπιστροφής τών άπογοητευμένων χρυσοθηρών.

Μπήκαν στο σιδηρόδρομο, έφθασαν στη θάλασσα και πήραν τό άτμόπλοιο, πού έκανε τή συγκοινωνία τών ζηλανδικών λιμένων. Το άτμόπλοιο εκείνο στάθηκε με μία στιγμή μπροστά στο Σπαθονήσι, γιατί όπως πάντα, τό περίμενε στο πέρασμά του ή βάρκα μας, για νά πάρη τήν άλληλογοραφία.

‘Ετσι ό Βάρθος Μπαρμπουτζής μπόρεσε νά ιδή με τά μάτια του, ότι ό Φραντζέσκος Καζάλης ήταν άκόμη ζωντανός, γιατί ό ύπνρέτης μας, έκείνη τήν ήμέρα, είχε πάρη με τή βάρκα νά προύπαντήση τό άτμόπλοιο.

‘Ο Φραντζέσκος δέν τόν είδε, δέν τόν έπρόσεξε καθόλου. Πού νά φαντασθή ότι ό έχθρός του θά ήταν μέσα σ' εκείνο τό πλοίο! ‘Ο Βάρθος όμως, με τήν πρώτη ματιά, έν γνώρισε τόν Φραντζέσκο. (*)

‘Από τήν στιγμή εκείνη, ζητούσε ευκαιρία νά τόν πλησιάση. Κ' ύστερ' από δυό μέρες, ή κακή τύχη τού τήν παρουσίασε.

‘Αμα έφθασαν στο Νόρθπορτ, οί Μπαρμπουτζήδες έμισθώθηκαν για νά ξεφορτώνουν στην προκουμιά τά έμπορεύματα τών πλοίων. Μία μέρα, ένῶ ό Βάρθος έδούλευε κεί, τό μικρό μας γίωτ, πού έφερε τόν πατέρα μου, μπήκε στο λιμάνι. Κάποιος τότε, τυχαίως, είπε δυνατά τόνομα τού πλοίου,

(*) 'Ιδε εικόνα προηγ. φύλλου, σελ. 105.

τού νησιού μας και τού πατέρα μου. ‘Ο Βάρθος, πού τάκουσε, άρτισε άμέσως τήν έργασία του και, από τήν άπόβαθρα, όπου είχε βγή ό πατέρας μου, τόν παρακολούθησε στους δρόμους τής πόλεως.

‘Ο πατέρας μου άπάντησε τότε κάποιο φίλο του, στάθηκε μαζί του στο δρόμο και τού είπε ότι θά έμεινε στο Νόρθπορτ καμμιά έβδομάδα για δουλειές του, προσθέτας, ότι ήταν ήσυχος για μένα, γιατί με είχε άρτιση με τόν καλό Σικελό, πού τόν είχαμε για ύπνρέτη. (‘Επεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Τ' ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Η'.—ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ

[Συμπλήρωμα]

Είς όσα είπαμεν προηδές περί Παναγιώτου Σούτσου, πρέπει νά προσέτιωμε ότι ήτο ποιητής με βαθύτατον θρησκευτικόν αίσθημα και ότι από τά ιδιαίτερα μέρη τών έργων του είνε ταναφερόμενα εις τόν Θεόν. Γνωρίζετε βέβαια και από τό άναγνωσματάριόν σας τόν θαυμάσιον έκείνον ύμνον τού «‘Οδοιπόρου»:

Θεέ, ήμνει τήν δόξαν σου
‘Η νύξ και ή ήμέρα!
Με άνθη έσπειρας τήν γήν,
Με άστρα τόν αιθέρα,—κτλ.

‘Αλλ' εις τήν τραγωδίαν αυτήν τού Σούτσου υπάρχουν και άλλα όρατα τεμάχια περί Θεού, άθανασίας ψυχής, καθήκοντων τού άνθρώπου, κτλ. τά όποια έσως δέν γνωρίζετε. ‘Όσαν π.χ. ό ‘Οδοιπόρος έρωτά τόν Παΐσιον άν υπάρχη Θεός, ό μοναχός τού ‘Αθωνος, μεταξύ τών άλλων, τού άπαντά και τά εξής:

Τήν λάμπην τού προσώπου του
Αυτός εις τούς χιλιούς
‘Εχόραξεν ήλιους,
‘Ως βασιλεύς της Κτίσεως,
‘Ως βασιλεύς χαράτων
‘Ωραίων τήν εικόνα του
‘Επάνω νομισμάτων.

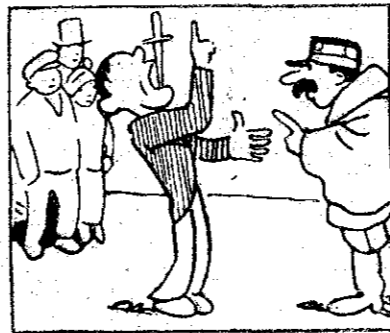
‘Αλλ' ό ‘Οδοιπόρος, διατάζει άκόμη και έρωτά πάλιν:

‘Αν τόμμα του άκοίμητον
Τά πάντα διατάττη,
Δικαιοσύνης εις τήν γήν
Πώς στάθμην δέν φυλάττει;
Πώς εις αυτήν δέν φαίνεται
Καμμία άρμονία,
Και ούδέ πώς τις κυβερνά
Τήν φύσιν, τά στοιχεΐα;
Πώς άδοξος και δυστυχής
‘Η άρετή στενάζει;

Και ό μοναχός Παΐσιος άπαντά με αυτά, τά όποια πρέπει νά διαβάσετε με μεγάλην προσοχήν:

‘Ερβλέπει δυό κόσμους πās
‘Ο έχων σόαν φρόνα:
Αιώνιον, άπέραντον,
‘Αόρατον τόν ένα,
Και όρατόν τόν έτερον
‘Αλλ' όπας τούς γνωρίση,
‘Ηθέλησεν εις τόν θνητόν
‘Ο Πλάστης νά δωρήση
Τās άοράτους όρατός
‘Εντός κ' έκτός αισθήσεως.
Εις δυό τόν διήρεσεν
‘Αντικειμένας φύσεις:
‘Η ψυχική και άλλος
Εις τούς χυδαίους μόνον

Ο ΝΩΝΤΑΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΠΙΝΕΙ ΤΑ ΣΠΑΘΙΑ

‘Ο Νώντας πού καταπίνει τά σπαθιά, ήταν σταματισμένος, εκείνη τήν ήμέρα, στην όδόν 'Αθηνάς, και κατεγίνετο νά δείχνη τήν τέχνη του στους άνθρώπους, από τούς όποιους έμάζεψε πεντάρες.— ‘Αλλά ένας χωροφύλακας διέσχισε τόν κόκλον τών χαζών, έπλησίασε τόν θαυματοποιόν και τού είπε άγρια:
— ‘Ε, ‘Αποκοιμής έχεις άκόμη, κύρ

Νώντα; Δέν τό κατάλαβες πώς ήλθε Σαρακοστή, με άποκλεισμό μάλιστα, κί αυτά δέν επιτρέπονται; Ξέρασε γρήγορα τό σπαθί πού κατάπιες και άκολούθησε με στην 'Αστυνομία! Γρήγορα!
‘Αν ό Νώντας μπορούσε νά μιλήση, θά τού έλεγε πολλά. Το σπαθί όμως, πού είχε στο στόμα, τόν έμπόδιζε. ‘Αποφάσισε λοιπόν νά τό ξεράση, για νά ύπακούση

στη διαταγή. ‘Αλλά τό σπαθί βγήκε από τό στόμα του με τέτοιο άνάποδο τρόπο, ώστε ή αίχμη του έτρέφησε τό παπούτσι τού χωροφύλακα και τόν έκάρφωσε στη θέσι του. ‘Ετσι ό Νώντας, άληθινός θαυματοποιός, κατόρθωσε νά τό σκάση, άφίνων τούς θεατάς του σκασμένους από τά γέλια.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΙ

(Συνέχεια και τέλος 'Ιδε σελ. 104)

‘Η θέσις των ήταν πολύ άσχημη... Μία από τής άρκούδες, ώρμησε φρενισμένη στο δένδρο πού είχε καταρύγη ό Βιργινιανός, κί άρχισε νά σκαρφαλώνη σά γάτα. Τού κίκου ό ύπνρέτης ανέβαινε όλοένα στα ψηλότερα κλαδιά. ‘Η άρκούδα ανέβαινε κί' αυτή από πίσω του και θά τόν έφθανε σέ λίγο, έκτός άν συνέβαινε τό χειρότερο κί' από τό βάρος της έσπαζε τό δένδρο, πού κάθε τόσο έτρικε άπειλητικά...
‘Σ αυτό τό άναμεταξύ, ή δεύτερη άρκούδα άρπαξε ένα γερό κλαδί δένδρου πού βρέθηκε δίπλα της και τό στριφογύριζε με μανία σά ρόπαλο, όρθη στα πιανά της πόδια, άνάμεσα στον κ. Χαρακάς, πεσμένο άκόμη κάτω, και στον κ. Ροντέλ, πού έπρότεινε πάντα τό τουφέκι του.

‘Η καρδιά τού Γάλλου κτυπούσε δυνατά. ‘Απ' αυτόν μονάχα έξητοτάτο τώρα ή σωτηρία και τών τριών. ‘Ανεκάλεσε όλη του τήν ψυχραιμία κ' έσκόπευσε με τή μεγαλύτερη προσοχή.
Δέν ήταν καθόλου εύκολη ή σκόπευσις, γιατί τά άτακτα κινήματα τού κλαδιού μετατόπιζαν άκατάπαυστα τόν στόχο. ‘Επιτέλους έπουροβόλησε. (*) ‘Η σφαίρα βρήκε τό θηρίο στο στήθος και τώρριξε κάτω νεκρό, άρου τώκαμε μία στιγμή νά περιστραφή μ' ένα υπόκωφο μουγγρητό.

Στήν κραυγή εκείνη, ή άλλη άρκούδα, πού παραφύλαγε τόν Βιργινιανό, άνταποκρίθηκε μ' ένα βρυχηθμό θυμού μεγάλο και ώρμησε κατά τού δυστυχισμένου ύπνρέτη. Αυτός, ώπλισμένος (*) 'Ιδε εικόνα προηγ. φύλλου, σελ. 104.

νος μ' ένα μαχαίρι, προσπαθούσε νά κτυπήση τόν έχθρό του στην καρδιά. άλλα τό χέρι του έτρεψε...

Και πάλι ό κ. Ροντέλ έγέμισε τό τουφέκι του. ‘Επειδή ή άρκούδα τού παρουσίαζε τή ράχι, ή δυσκολία ήταν άκόμη μεγαλύτερη από τήν πρώτη φορά. ‘Αν ή σφαίρα του έλάθευε, ό Βιργινιανός ήταν χαμένος.

‘Αλλά όχι, ή ψυχραιμία δέν άρτισε ούτε τώρα τόν κ. Ροντέλ. ‘Εσκόπευσε θαυμάσια κ' ή σφαίρα του βρήκε τήν άρκούδα στο κεφάλι. ‘Αμέσως άρτισε τόν κλώνο πού τής έχρησίμεινε ως στήριγμα και κυλίσθηκε χάμω.

‘Όταν ό ύπνρέτης είδε τόν έχθρό του πληγωμένο θανάσιμως, κατέβηκε από τό δένδρο κί' άρχισε νά τόν κτυπά με τό μαχαίρι, σά νά ήθελε νά τόν τιμωρήση τώρα, έστω και νεκρό, για τήν φοβερή άγωνία πού τού είχε προξενήση.

‘Αλλ' ό κ. Ροντέλ τόν διέκοψε. ‘Επρεπε, τώρα πού παρήλαθε κάθε κίνδυνος, νά υπάγουν νά ιδούν τί είχε πάθη ό κ. Χαρακάς και νά τόν βοηθήσουν τό γρηγορότερο.

Αυτός, πεσμένος κάτω άκόμη, μόλις είδε τόν φίλο του, τού είπε με διάγρυσι:
— ‘Αν δέν είσθε σεις, έγώ τώρα δέν θά ήμουν ζωντανός, κί' αυτό εξ αιτίας μιάς κατηραμένης πέτρας. Πώς τό κατώρθωσα νά πέσω έτσι άσχημα, δέν ξέρω κ' έγώ. Στραγγούλισα τό πόδι μου και μου φαίνεται: πώς έσπασα τό δεξί μου χέρι. Δέν μπορώ νά σάς περιγράψω τί στιγμές έπέβρασα, ένῶ σεις έσκοπεύατε! Λιγάκι νά έτρεμε τό χέρι σας, θά έγινόνουν λεία αυτής τής άρκούδος. ‘Ω, ποτέ δέν θά ξεχάσω τήν θαυμαστή ψυχραιμία σας!

— Το ίδιο θά κάνατε και σεις στη

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας... Είσοδος ανά φύλλον...

Table with subscription rates: Εσωτερικού, Εξωτερικού, Ετήσια, Εξαμηνιαία, Τριμηνιαία.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ... ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20... ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ Β'.... ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΟΝΕΙΡΟ... ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΙΔΕΩΔΕΣ

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ... Μικρά Μυστικά επιθυμούν να ανταλλάξουν...

Ερωτήσεις και απαντήσεις σχετικά με διαπλάσεις και ονειροερμηνείες.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ... Συνέχεια του 162ου Διαγωνισμού Δεκεμβρίου-Μαρτίου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ... [177-179] Αστεία Παραγράμματα... [180] Μαγική Εικόνα άνευ εικόνας

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ... ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

176. Αστὴ... Νήνταστασιδούν οι αστερισμοί...

177-179. Αστεία Παραγράμματα... 180. Μαγική Εικόνα άνευ εικόνας

ΑΓΙΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ... ΑΤΑΑΝΤΗΣ... ΑΜΑΛΙΑΣ... ΒΟΛΟΥ... ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ... ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ... ΚΑΡΑΓΓΗΣ... ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ... ΛΑΡΙΣΣΗΣ... ΛΑΥΡΕΙΟΥ... ΜΑΡΙΑ... ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ... ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ... ΠΑΤΡΩΝ... ΠΕΙΡΑΙΩΣ... ΜΑΡΙΑ... ΠΥΡΓΟΥ... ΣΠΑΡΤΗΣ... ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ... ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ο μηχανικός, βλέπετε, και ο ρεπόρτερ είχαν χρησιμοποιήσει καλά την ημέρα τους... Τά Καμινία είχαν ξαναγίνη κατοικίσιμα...